

Σ Α Π Φ Ι Κ Ο

I

Στερνὴ βροδινὰ
 Στερνὴ χαρὰ
 Ἄϊάφτε ὄλα τὰ κεριά
 Κιβία τὰ καντηλέρια
 Φῶς μέσα· κ' ἔξω ξασιεσιά
 Θέλω ν' ἀστράγουν τὰ φιερά
 Τ' ἀγγέλου μου φαταχιερά
 Μέο' τὰ δικά μου χέρια...

II

Στερνὴ βροδινὰ
 Στερνὴ χαρὰ
 Στεῶστε χαλιὰ Ἀσιατολικά
 Ὀλόυθη νὰ περάση
 Ἡ κνιηγήτρα ποῦ πλανῆ
 Καρδιές· κιάναμεσα περιῆ
 Χωρὸς στή πίκρα ποῦ σκορπᾷ
 Ἡ σὶδὸ δάκρυ νὰ δειλιάση.

III

Στερνὴ βροδινὰ
 Στερνὴ χαρὰ
 Πορφύρα νύθηκα βαρειὰ
 Μ' αἰμίμητα πευράδια
 Γιὰ ν' ἀνασιήσω μιὰ φρωχὴ
 Καὶ ἀγαλίνευτη ψυχὴ
 Π' ἀγνωσθὴ μένει σφαλιστὴ
 Στὰ ὄνειρεμένα χάρδια...

IV

Στερνὴ βροδινὰ
 Στερνὴ χαρὰ
 Φέριτε μου μῦρα διαλεχτὰ
 Σὲ τάσια κροσταλλέρια
 Νὰ ράνω μὲ ἀπλοχεριά
 Γιὰ τῶν μαυιῶν της τὴ φωτιὰ
 Καὶ τῶν χειλιῶν τὴν εὐωδιὰ
 Τὴ σάρκα τὴ κρινένια ..

V

Στερνὴ βροδινὰ
 Στερνὴ χαρὰ
 Φέριτε μου λούλοιδα λευκὰ
 Σὲ ἀργυρὰ πατέρια
 Ἡ καρδιοπλάνα νὰ ρυθῆ
 Ἡ μάγισσα νὰ στολισῆ
 Κ' ἐγὼ ἄς ἀφίσω τὴ πνοή
 Μέο' τὰπαλά της χέρι...

VI

Στερνὴ βροδινὰ
 Στερνὴ χαρὰ
 Ἀύρα μου τότισε γλυκὰ
 Τραγούδια λυπημένα
 Καὶ σεις χερσάκια ἔξωικὰ
 Πρὶν γύγει' ἀπὸ μὲ κοιτὰ
 Σφραγίσειτε πονεικὰ
 Τὰ μάνα μου... Ὠμίενα...

Ἰούλιος 1921

ΑΘΗΝΑ ΡΟΥΣΣΑΚΗ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Ἐ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ Ὡ

ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν προσοχὴν τῶν γνωστοτέρων Παρισίων τεχνοκριτῶν προσεκάλεσε τὸ ἄριστον τῆς νεαρᾶς Ἑλληνίδος ζωγράφου Καλυφούς Ἀνδρονίκου, ἥτις ἀφοῦ ἐκθέσῃ ἔργα της εἰς Παρισίους, θὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τὰς Ἀθήνας.

— Ὁ Ἀμερικανὸς κ. Τὼκ ἐδώρησεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Παρισίων μίαν μεγαλοπρεπεστάτην συλλογὴν εἰκόων, ταπήτων, ἀρχαίων ἐπίπλων καὶ ἀγγείων ἐκ πορσελάνης καὶ σμάλτου, τὰ ὅποια ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἦσαν τὸ κόσμημα τοῦ μεγάρου του εἰς τὰ Ἡλύσια Πεδία. Ἡ συλλογὴ τῶν εἰκόνων περιέχει Γάλλους καὶ Ὁλλανδοὺς διδασκάλους παγκοσμίως φήμης, μετὰ τῶν ὁποίων πλεονάζουν οἱ Βατώ καὶ οἱ Βουσέρ. Μεταξὺ τῶν ταπήτων οἱ πλεῖστοι ἐξήλθον ἀπὸ τὰ ταπητουργεῖα τῆς Ὠμπισὸν καὶ Μπαβαί.

— Εἰς τὴν Βιέννην ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ Βουλγάρων φριτητῶν τὸ ἔργον «Ἡρώες» τοῦ Βεργιάδου Σῶ. Ἀντιηλλάγησαν καὶ γρονθοκοπήματα μετὰ αὐτῶν καὶ Βιενναίων θεατῶν.

— Ἡ κρίσις τῶν θεάτρων ἦτο γενικὴ ἐφέτος εἰς ὅλον σχεδὸν τὸν κόσμον. Χιλιάδες Ἀγγλῶν ἠθοποιῶν ἐστερήθησαν καὶ τοῦ ἄριου ἀκόμη. Τὰ θερινὰ Ἰταλικά θέατρα διήλθον δεινὴν κρίσιν. Μερικὰ ἐκλείσαν μὲ παθητικὸν χιλιάδων λιρετῶν.

— Προκειμένου νὰ ἐορτασθῆ ἡ ἑκατονταετηρίῃ τῆς γεννήσεως τοῦ Φλωμπέρ, ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἠρνήθη νὰ μετὰσχῆ ἐπισημῶς τῆς ἐορτῆς, διότι ὁ συγγραφεὺς τῆς «Κυρίας Μποβαρ» καὶ τῆς «Σολαμπῶ» ἦτο, ὡς ἔγραψεν ὁ Ἰσόβιος γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας, ἕνας ἐλευθὸς καὶ διότι δὲν ἀγαποῦσε τὴν οἰκογένειάν του. Δημονεῖ ὁ κ. Ἰσόβιος ὅτι καὶ ἄλλοι ὑπῆρξαν κακοὶ πατέρες ἢ σύζυγοι καὶ ὁμοῦ ἐξάρετοι συγγραφεῖς, ὅπως ὁ Μολιέρος, ὁ Λαφονταῖν καὶ ἄλλοι.

— Ἐπιτροπὴ ἐκ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Μομπελιέ — τὸ ὅποion ἐώρτασε τὸν Μάϊον τὴν ἐβδόμην ἑκατονταετηριῶν του — ἀνέλαβε — τὴν ἰδρυσιν μνηεῖου εἰς τὸν Ραμπελαί, ὅστις ἀντιπροσωπεῖ τὸ εὐθνημον Γαλλικὸν πνεῦμα καὶ εἶναι ὁ πάτρων τῆς Γαλλικῆς φριτητικῆς νεότητος. Τὸ μνημεῖον κατασκευάσθη ὑπὸ τοῦ διασημοῦ γλύπτου Ἰακόβου Βυλνὰβ.

— Ἀπέθανεν εἰς Αουδῖνον εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν ὁ διάσημος Ἑλβετὸς Λουδοβίκος Ρουζεμόν, ὁ ἐπικαλούμενος «πρωταθλητῆς τῆς ἀπάτης».

— Ὁ Ρουζεμόν, γνωστὸς ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς Ρέδμαν καὶ τοῦ ὁποῖου τὸ πραγματικὸν ὄνομα ἦτο Γκρίν, εἶχε ζῆσει εἰς Αὐστραλίαν. Πρὸ τινῶν ἐτῶν, μεταβὰς εἰς Αουδῖνον, προσέβη εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν περιπετειῶν τριακονταετοῦ διαμονῆς του μετὰ τῶν ἰθα-